

POVEȘTE PENTRU

DARIA

*A*cum mulți, mulți ani, când peștii dansau și plopii făceau mere, cam de pe vremea aceea au apărut și primele povești. Că de nu ar fi fost, nici că s-ar fi istorisit. Se spune că poveștile plutesc în aer și se lipesc de sufletele frumoase. De sunt ascultate, poveștile se transformă în diamante viu colorate, de temeri vindecătoare, de succes atrăgătoare.

În raftul bibliotecii mult lustruit, cu multe amintiri și fapte bune înțesat, o poveste minunată am descoperit.

În rândurile de mai jos am să vă împărtășesc povestea unei copile, **DARIA** numită, în această țară poposită. De vreți s-o aflați, cuminți vă așezați, liniștiți o ascultați.

Așadar....

Într-o zi de vară cu holde bogate și fructe deja coapte, un **12 Iulie** arzător al anului 2010, în orașul Deva, s-a dat vestea că s-a născut eroina poveștii noastre, aducând mare bucurie părinților săi. **DARIA** este frumoasă, cu pielea albă și catifelată, nas finuț și cu buze frumos conturate, de culoarea zmeurei. Este cochetă, deșteaptă,

feminină, spontană ca un fulg de zăpadă. Micuța din poveste iubește păpușile, și adoră să cânte, să deseneze și să facă spectacol. Este pasionată de balet. Va urmări multe spectacole de balet când va crește: "*Lebăda neagră*", "*Spărgătorul de nuci*" și multe altele... Poate chiar va deveni o balerină celebră!

Când mândra primăvară și-a cerut drepturile asupra temperaturilor ușor ridicate, a lungirii zilelor precum un elastic și a scurtării nopților, fetița **DARIA** și-a aranjat întreaga colecție de jucării de pluș și păpuși, oferindu-le un adevărat spectacol de magie.

- Din acest joben va ieși un porumbel!
murmură **DARIA**. Să mă aplaudați,
vă rog! Hocus pocus preparatus,
abadibrici, abadrabici, șiiii.... iată!

Am reușit! Mai ceva ca Apollodor, pinguinul dirijor.

DARIA era foarte fericită pentru că
exersase mult, astfel încât magia a avut succesul
așteptat.

- Acum, am să chem muzica la mine! șopti
fetița.

Notele din portativ s-au aliniat cumiști. Fa,
sol, do, re, mi, la, si... au sosit pe rând pentru a o
acompania pe micuță în cântecul pe care îl avea de
interpretat.

Eu sunt mică și voioasă,

*Îmi place să fiu curioasă,
Dar știu că sunt cochetă
Zâmbitoare și discretă.
Aș vrea s-ajung balerină
Să port o rochie cu crinolină.
Lumea la spectacole să vină.
Să mă aplaude și să mă susțină.*

Domnul Dans a ieșit din cutia televizorului și a invitat-o pe DARIA să îi însoțească pașii.

- Unu, doi pași în față... trei, patru pași în lateral... îngăimă bătrânul, pe ritmul muzicii.

- Ce minunaaaat! Învăț să dansez... ! Uraaa! E senzațional! Îmi place... Mulțumesc mult, domnule Dans.

- Acum, te rog să împraci o rochiță vaporoasă, pentru a învăța un alt dans.

- Imediat, spuse **DARIA**, îmbujorată.

Eroina poveștii a deschis ușa dulapului cu haine și, ce să vedeți?!

Toate rochițele erau franjurate, ca și cum o armată de șoricei și-ar fi făcut cuib acolo.

- Ce mă fac acum? Cu ce mă voi îmbrăca la grădiniță, la serbări și la alte evenimente? șopti plângând **DARIA**.

- Te voi ajuta să îți reînnoiești garderoba!

- Cine îmi vorbește?

- Sunt Crăiasa

Jucăriilor... îmi

place să fie toate

jucăriile fericite și toți

copiii veseli. Vreau ca totul să

fie frumos aranjat în această lume,

atât în natură, cât și în biblioteci, dulapuri

cu jucării, librării și mai ales, în șifonierul cu

îmbrăcăminte. Probabil o invazie de molii au atacat

rochițele tale! Să nu te superi. S-au hrănit și ele

cu ceva gustos.

- Îmi pare rău că mi-am neglijat păpușile. Le

voi oferi mai multă dragoste și atenție. Te rog

ajută-mă să găsesc o rochiță. Domnul Dans mi-a

promis că mă învață să dansez. Te roooog!
murmură **DARIA**.

- Poftim rochița! șopti Crăiasa.
- Off... este șifonată! bâigui fetița.
- Ești o copilă deșteaptă și frumoasă, așa că mă bazez pe faptul că vei deveni o adevărată salvatoare a jucăriilor, zise Crăiasa. Am nevoie de ajutorul tău! Crăiasa suflă ușor peste rochiță și aceasta și-a netezit cutele, arătând impecabil.

Domnul Dans a învățat-o pe **DARIA** diferite dansuri. Muzica le însoțea armonioasă pașii și le mângâia sufletele.

Jucăriile fetiței din poveste, îi urmăreau tăcute din pragul camerei. La final, cu respirația

tăiată și privirea încă ațintită asupra **DARIEI** și a domnului Dans, au exclamat:

- Bravoouoo! Bravoouoo! Mai vrem!

Mai dansați!

- Acest dans, vi-l dedicăm, dragi jucării, șopti bătrânul dansator.

DARIA și domnul Dans au dansat până când magia s-a destrămat... și muzica a încetat. Obosită, fetița s-a așezat pe marginea patului și a ațipit pentru câteva minute.

Când toți se pregăteau să meargă la somn, **DARIA** a auzit o voce.

- Puteai să îi faci un cadou domnului Dans! Te-a învățat atâtea dansuri! mormăi un ursuleț de pluș.

- Martinică, am vrut să fac asta, dar domnul Dans e bătrân și are tot ce-i trebuie. Ce puteam să îi ofer?

- **DARIA**, ești atât de bună și de drăgălașă. Îi puteai oferi un zâmbet. Uneori o îmbrățișare este mai mult decât suficientă! Însă, acum poți să îl desenezi chiar pe el, iar data viitoare îl vei bucura.

- Într-adevăr... trebuie să învăț să ofer... chiar îmi doresc să fiu darnică!

- Te vei simți minunat când vei dărui din ce este creat cu ajutorul mânuțelor tale harnice și pricepute!

*

- Ham, ham, haaam-hammmm!

- Aby! Este vacanță, dragul meu. Mai lasă-mă să dorm puțin, rosti **DARIA**, acoperindu-se cu cearșaful.

Dar Aby nu și nu. Avea chef de joacă. A tras cearșaful de pe **DARIA** și aceasta s-a trezit. Upă ritualul de dimineață, fetița a ieșit la plimbare cu Aby.

De atâta bucurie, cățelul s-a pierdut.

-Hei, Aby, nu am chef de glume! Te rog frumos să ieși de unde te-ai ascuns.

Nu se auzea nimic de niciunde.

- Asta e tot ce îmi trebuia acum! Aby, te iubesc. Te rog să ieși de unde te-ai ascuns.

În acel moment au apărut prietenii **DARIEI**, Ariana, Raluca, Răzvan, Randi și David.

- Bună **DARIA**! Ce s-a întâmplat?

- Randi, sunt foarte îngrijorată. Aby este de negăsit. A dispărut precum un fum.

- Nu îți face griji. Te ajutăm să îl cauți. Îl vom găsi cu siguranță, spuse Ariana.

Copiii s-au împrăștiat și au început să îl caute pe năzdrăvanul Aby. Au întrebat oamenii pe care îi întâlneau. Dar în zadar. Nimeni nu văzuse nici coadă de cățel. Aby dispăruse de parcă îl înghițise pământul.

Când speranțele se diminuau ca o înghețată în plin soare, s-a auzit strigătul unei păsări. Aceasta

făcea cercuri în jurul copiilor, care se adunaseră la un loc.

- Cred că vrea să ne spună ceva!, grăi Răzvan.

- Păi s-o urmăm, răspunse **DARIA**.

Copiii au pornit în direcția indicată de pasărea cu penaj strălucitor.

Aby era înconjurat de cinci pui de căței. Aceștia au fost abandonați sau cine știe ce se întâmplase cu mama lor.

- Aby! Mi-am făcut griji. De ce ai dispărut?, începu **DARIA** avalanșa.

Când s-a ridicat de lângă pui, copiii au observat ceva strălucitor. Erau diamante!

- Să le luăm. Au fost descoperite de Aby. E meritul lui!, rosti Randi.

Așadar, copiii au plecat spre case cu cinci pui de căței și câteva diamante.

Din acea zi, prietenia copiilor a devenit foarte strânsă.

*

Când liniștea se așternea în fiecare casă, iar gândurile se organizau în mintea oamenilor, **DARIA** a descoperit că poveștile se adevăresc când crezi în ele. Magia din aceea seară a cucerit-o pe eroina poveștii. A învățat să fie o mamă salvatoare a jucăriilor și să creadă în talentul ei de dansatoare și cântăreață, dar mai ales cât este de frumos și de important să dăruiască lucruri simple: zâmbete, îmbrățișări, desene realizate de ea! A aflat că, dacă va citi multe cărți, va putea

afla lucruri minunate și va descoperi personaje de la care va deprinde curaj, bunătate și înțelepciune.

DARIA, este important să ai încredere în talentul tău, în inteligența și bunătatea ta, și să știi că nimic nu este imposibil. În lumea învingătorilor nu există cuvintele "nu pot", "nu vreau" și "nu știu".

Totul e bine când se termină cu bine.

Penița fermecată s-a tocit,

Scriitorul a ațipit,

Și nu-i chip de-a fi trezit

Deși ar mai fi de povestit.